

Melek Günlükleri-1
Babil Büyüsü

ARZU GÖKYOLCU

1974 İzmir doğumludur. İlk ve orta tahsilini İzmir’de tamamladıktan sonra üniversite eğitimini Atatürk Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünde yaptı. Yurt dışında çeşitli ülkelerde danışmanlık ve tercüme işleriyle ilgilendi. Halen serbest yazarlık ve çevirmenlik yapmaktadır.

www.angelsdia.com

tamadres.com

Melek Günlükleri-1, Babil Büyüsü

© 2018, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: M. Faruk Bayrak

Genel Müdür: Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni: Arzu ađlan

Yayına Hazırlayan: Fatma Aktař

Kapak Tasarımı: Emir Tali

Sayfa Tasarımı: Ayře Ersoy Yılmaz

ISBN 978-605-2182-22-2

1. Baskı: Eylül 2018

tamadres.com

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

iftahavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampařa-İstanbul

Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729

Sertifika No. 12088

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

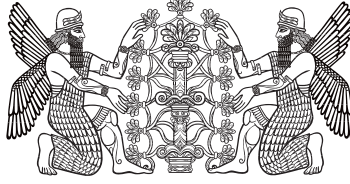
Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Cađalođlu-İstanbul

Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No. 10905

ARZU GÖKYOLCU

MELEK GÜNLÜKLERİ-1

BABİL
BÜYÜSÜ

“Bazı kapılar hiç açılmamalıdır...”

MO
NA
ROMAN

Babil Büyüsü

Farklı seslerin bizi zenginleştirdiğini öğrendiğimiz zaman, hayatımız cennet olacaktır.

“Ne kadar uzun ve karmaşıksa da, her yazgı gerçekte bir tek an içerir: İnsanın kim olduğunu anladığı an! Zaman içinde bir kere olan sonsuzlukta hiç durmadan yinelenir. Doğum anından ölümüne, bir insanın başına gelebilecek olayların tamamının kendi tarafından önceden belirlendiğini okudum. Demek ki; her savsaklama önceden düşünülmüş, her rastlantısal karşılaşma bir randevu, her küçük düşme bir tövbe, her başarısızlık gizli bir zafer, her ölüm bir intihar idi...”

Jorge Luis Borges

*“Senin için tuzak kurdum, ey Babil!
Bilmeden tuzağıma düştün.
Bulunup yakalandın,
Çünkü RAB’be karşı çıktın...”*

Yeremya-50/24-Tevrat.

*“Arşın yedi katını aşmak ve Tanrı’ya ulaşmak,
İster misin kaderini yeniden yazmak?
Peki, kim çıkabilir Tanrı katına? Kim dokunabilir kader kitabına?
Günahtan uzak ellerin sahibi
Var mı dünyada böyle tek bir tanesi?”*

Melisa, resimlere nefret dolu bir tiksintiyle bakarak *İşkenceler Tarihi* kitapçığının bir sayfasını daha çevirdi.

“... Bu idam yönteminde, kurbanlar baş aşağı asılarak bilinçleri yerindeyken bir testere yardımı ile ikiye ayrılırdı. Yöntem Asya ve Avrupa tarihinde kullanılmıştır. Kurbanların baş aşağı asılmalarının sebebi, kanın beyne hücum etmesi ve böylece canlı canlı kesilirken acıyı daha fazla hissetmeleri içindir. Ortaçağda suçlular bu yöntemle aşağılanarak cezalandırılırdı!”

Yirmi dört saat önce işlenen bir cinayet, onu bu kitabın sayfalarına getirmişti. Uzun ve mide bulandırıcı bir yolculuktan bu. Böyle bir şeyi, kim neden yapsın? Bu cinayetin sebebi nedir? Kendi kendine söylendi ve ağzında halen yakmadığı sigarası, başını salladı.

Cinayetlerin türlü sebepleri vardır. Ama genelde, birkaç ana nedeni geçmeyen, sıradan ve tahmin edilebilir şeyler olur bunlar: Para, aşk, kıskançlık, intikam... Ne kadar karmaşık görünürse görünsün, sebepler neredeyse hiç değişmezdi. Bunları aklında sıralarken bile canı sıkılmıştı Melisa'nın. Her gün aynı işi yapan insanların üzerine sinen bıkkınlıkla karşılardı böyle vakaları. Genelde bunlar kolay çözülen davalardı. Peki para hırsı, aşk, kıskançlık ve intikam yani az çok her insanda bulunan bu hisler, neden bazı insanları cinayet işlemeye götüren sebepler olurdu? Ne çeşit bir gen ya da evrimin hangi kayıp halkasının eksikliği, bu korkunç şeyleri insanlara yaptırıyordu? *“Homo sapiens... İnsan cinsinin zeki türü...”* diye yazdı not defterine. Parantez açtı ve yeni bir şey bulmuş bir bilim adamı gibi ekledi: *“Usta Katiller...”*

Fakat bu cinayette bile kendisini heyecanlandıran bir şeyler bulmuştu: Sıradışılık, bir tür orijinallik ve kendini adanmışlık... Elbette bu tuhaf ve herkesçe yadırganacak heyecanından kimseye bahsetmemişti henüz ve bahsetmeyecekti de.

Böyle bir cinayet mahalli ile ilk kez karşılaşmıştı. Ayak bileğinden bağlanarak baş aşağı sarkıtılan kurbanı, daha doğrusu dikine kesilen bedenden geriye kalanı gördüğü an, midesi şiddetle bulanmıştı. Bir zayıflık olarak nitelediği o halini, utanç veren bir anı gibi aklından uzak tutmaya çalışıyordu şimdi. Burnunu sızlatan kokuyu sanki halen alıyormuş gibi küfretti. Ağzındaki sigara, bağdaş kurarak oturduğu yatağının üzerine düştü ve beyaz çarşafın üzerinde kımlıtsız durdu. Melisa dehşetle “Adamın yarısı bile yoktu!” diyerek her zamanki gibi kaşlarını çattı. Alnının ortasında gitgide daha da belirginleşen çizgileri, bu alışkanlığına borçluordu.

İnternette aldığı çıktılar ve kitapçığı yatağının üzerine fırlattıktan sonra, yine yatağının üzerine yayılmış haldeki olay yerinde çekilen fotoğraflara bakmaya başladı. Sayısını unutmıştu kaç kez baktığının. Yüzünde acımayla karışık bir tiksinti çizgisi oluştu. Dudaklarının altında tam da katılaşıp gibi olan bu çizgi, çok çabuk kayboldu. Bu arada yatağın üzerine düşen sigarasını bir çırpıda alıp tekrar dudaklarının arasına tutturdu. Sigarasına tutunarak güç alıyor ve midesindeki yanmayı, onu ısırarak unutmaya çalışıyordu.

“Baş aşağı sarkıtılmış...”

Sol ayak bileğinden kalın bir iple bağlanmış.

İp oldukça kalın. Tavana asılmış, çelikten bir çengel!

Terk edilmiş metruk bir kilise. Şehrin hemen dışında.”

Fotoğrafların üstüne yapıştirilmiş sarı renkli not kâğıtlarında yazanları sayısız kez okumaktan mı yoksa gördüğü vahşetten mi bilemeden, gözleri kararmaya başlamıştı. Midesi çalkalanıyordu. Dudakları arasında tutup, zaman zaman ısırarak destek aldığı sigaranın yardımı buraya kadardı anlaşılan. Ama karşı koyacaktı. Başının dönmesi işini zorlaştırsa da, inatla sürdürdü bedenine karşı mücadelesini.

Ayağa kalktı ve yakınındaki banyoya giderek yüzünü soğuk suyla yıkadı. Aynaya baktı. Kan çanağına dönmüş yeşil gözleri, daha fazla bu görüntülere ve uykusuzluğa katlanamayacağını anlatmaya çalışıyordu sanki. İçinden aynayı parçalamak geçti. Eline aldığı havluyla yüzünü silmekle yetindi. Hemen yatak odasına döndü ve bu kez sigarasını yaktı. Çakmağı yanı başında duran komodine fırlattı ve gece lambasına çarpan çakmağın sesine aldırmandan kaldığı yerden bakmaya devam etti fotoğraflara.

Aradan yarım saat geçmişti ki bir sigara daha yaktı. Polis arşivlerinde yaptığı araştırmalarda da, daha önceleri vuku bulan benzer bir cinayete